

Tavaszi nagytakarítás!

Választásra készülünk ott kint a nagyvilágban, de lelkünk mélyén ki az úr?

Vajon ott bent, nem kellene-e elkezdődjön egy nagyon komoly kampány? Vajon a bennünket belülről irányító hatalmakat, erőket nem kellene alázattal, bölcs nyugalommal felülvizsgálni? Nézzük meg, hogy egyáltalán van kormánya, saját magam számára elfogadott elvekkel az életemnek? Vagy csak simán sodródok, játékszere vagyok a kinti világ pillanatnyi benyomásainak, kusza ösztöneinek?

Szerintem sem a politikai, sem a gazdasági reform nem fogja megoldani sem népünk, sem az emberiség, még kevésbé a magam gondjait, egy komoly belső lelki reform nélkül. Az ember önmagát, belülről kellene megreformálja!

Választásra készülve jó lenne elgondolkozni, hogy ott belül, lelkünk mélyén ki van a kormányon, milyen pártok, hatalmak....? A dölyfös, mindenkit leócsárló, letaposó, hatalom utáni vágyam?

Az anyag elvű bírvágy? A kapitalizmus fogyasztás ösztöne? Vagy az alkohol, a különféle élvezeti cikkek iránti olthatatlan szomjam? Mi vezet, lényem hajójában ki van kormányon? Bennem, ott legbelül a döntéseket ki hozza meg?

Az ember hajlamos másokkal szemben nagyon kritikus lenni, és ez jól is van, de ebből a szigorúságból nem ártana, ha egy rész önmagunk felé fordulna.

Az általunk befogadott közel kétezer gyermek közül egy sem került hozzánk csak azért, mert a románok, cigányok, magyarok szétverték volna a családjaikat. Minden alkalommal a családot szétverő erő belülről jött: figyelmetlenség, naivság, alkohol, lustaság, bűnös kilengés és fojtathatnám a sort. Sajnos a családjainkat szétverő döntések ott bent, a lélek mélyén születtek.

Persze jól esik hárítani, a felelősséget mások nyakába varrni, az

iskola, a TV, stb. Tudom, hogy jó lenne a fáradságos belső kemény munkát kiszervezni, másokra bízni, egy vasárnap délelőtti szavazással mindent megoldani. Ne csapjuk be magunkat: soha nem volt ennél nagyobb szabadság a Kárpátmedencében, de talán soha nem volt ilyen kevés befelé fordulás, ilyen kevés önuralmuk az embereknek, mint most. Önmagát kellene féken tartsa az ember! Szomorú szívvel mondhatom, hogy a bennünk lévő bűnös vágyak, kapzsi ösztönök okozták az elmúlt húsz évben a legtöbb kárt saját magunknak és népünknek.

Az utolsó ítélet nem lesz más, mint amikor Isten felmutatja azt az embert, aki te lehettél volna. Nagy szelíden, csak annyit mond: "nézd ez lettél volna, ha reggelente szépen, idejében felkelsz és a mindennapi munkádat szépen elvégzed, ezek lettek volna a te drága gyermekeid, unokáid, ha te bennem bízó lélekkel, vidáman, szépen, szorgalmasan, a jóban kitartva éled életed... Ilyen lettél volna, ilyen lett volna a családot, néped, a közösség melyből vétettél...., de sajnos, benned nem a józan ész, a szeretet, a jóság, a szorgalmas kitartás uralkodott, hanem a bűnös vágyaid, kapzsi ösztöneid, melyek aláásták önbizalmadat, életkedvedet, mely elnyelte életed megannyi drága percét, óráját". Isten nem fog senkit elítélni, egyszerűen mi mondjuk ki magunk felett az ítéletet azzal, hogy mindennapi döntéseinkben milyen erőket engedünk életünk kormányához... Ott belül mi választunk, döntünk, és ott bent is csak mi dönthetjük le a lelkünkre telepedett bűnös zsarnokot.

Milyen szép lenne, ha az elmúlt évek hibájából tanulva, egy hatalmas tavaszi nagytakarításban, minden szinten a selejtes, önző, kapzsi, bűnös erőket, letudnánk cserélni alázatos, becsületes, tiszta, dolgozó családjainkra, Istenre figyelő vezetőre...

Isten adja, hogy mindannyian, ott legbelül is megtartsuk szabad választásainkat.... Én a szeretetre, Istenre szavazok!

Kisebb testvéri szeretettel,

Csaba testvér

Déva, 2010